

MAIORESCU, TITU

Scriitor, profesor, om politic

N. 15 febr. 1840, Craiova – m. 15 iun. 1917, București.

Fiul profesorului Ioan Maiorescu.

Studii: începe școala elementară la Craiova, continuă la Brașov, Gimnaziul Academic la Viena (1851-1856), Facultatea de Filosofie la Berlin, doctor în filosofie (1859) la Giessen (echivalat în 1960 cu licența în litere și filosofie la Sorbona). Licențiat în drept la Paris.

Membru fondator al Societății Academice Române (20 iulie 1867); vicepreședinte al Academiei Române (1880-1884, 1886-1887).

La Craiova urmează primele două clase în cadrul Școlii Centrale (unde era director tatăl său) cu profesorul Grigore Mihăescu; avea cunoștințe de latină și învăța limba germană. A luat lecții de desen de la profesorul Constantin Lecca. A susținut doctoratul în filosofie la Giessen, cu teza intitulată **De filosofia Herbarti** (1860), după care colaborează cu studii filosofice, la revista germană *Der Gedanke*.

Revenit în țară (1861) a fost avocat supleant la Tribunalul din Ilfov. Din 1862 este profesor și apoi director la Gimnaziul Central (1862) și Institutul Pedagogic (1863) din Iași. A fost profesor de istorie universală (1862-1863), de filosofie și logică (1863-1867) la Universitatea din Iași (rector în 1863). A înființat la Iași Institutul Academic (1866). Paralel cu activitatea didactică, practică și avocatura.

După 1874 se mută la București, unde ajunge ministru al Instrucțiunii publice; deputat în Parlament, prim-ministru (1912).

Înființează la Iași, împreună cu Iacob Negruzzi, P.P. Carp, V. Pogor și Th. Rosetti, societatea *Junimea* (1863). A fost conducătorul spiritual al revistei *Convorbiri literare* (1867), al cărei director era Iacob Negruzzi. Revista publică în paginile sale, operele celor mai importanți scriitori ai vremii: M. Eminescu, I. Creangă, I.L. Caragiale, I. Slavici, D. Zamfirescu ș.a.

A îngrijit și prefătat prima ediție a *Poeziilor* lui M. Eminescu (1884) și a *Teatrului* lui I.L. Caragiale (1889).

A avut contribuții în domeniul criticii literare, în problemele limbii, ale filosofiei, logicii, psihologiei, istoriei etc.

Opera: **Regulile limbii române pentru începători** (1864); **Despre scrierea limbii române** (1866); **Poesia română**. Cercetare critică urmată de o alegere de poezii (1867); **Contra școlii Bărnățiu** (1868); **Critice** (1867-1892); ed. nouă I-III (1892-1893); **Critice** (1866-1907), I-III (1937-1943); **Logica** (1876); **Discursuri parlamentare** (5 vol., 1897-1915); **Istoria contemporană a României** (1886-1900, 1925); **Duiliu Zamfirescu și Titu Maiorescu în scrisori (1884-1903)** (1938); **Din critice** (1967, 1978); **Opere**, I-IV (1978-1988). Traduceri: A. Schopenhauer. *Aforisme asupra înțelepciunii în viață* (1891); H. Ibsen. *Copilul Eyolf* (1895); Mark Twain. *Nuvele și schițe* (1902).